

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2025 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-572/25)

(C/2025/5223)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2025/1147 z dnia 11 czerwca 2025 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez niektóre państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ w części dotyczącej Węgier, wyłączającej z finansowania Unii kwotę 1 840 833,97 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2018, 2019 i 2020, ze względu na nieprzeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli na miejscu.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd węgierski wnosi w skardze o częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na tej podstawie, że nie naruszył on przepisów prawa Unii dotyczących odpowiedniej liczby kontroli na miejscu, a w szczególności przepisów dotyczących częstszych kontroli w następstwie stwierdzenia dużej liczby nieprawidłowości. Praktyka stosowana przez Węgry jest zgodna z art. 30, 31 i 35 rozporządzenia nr 809/2014 ⁽²⁾.

Rząd węgierski uważa, że Komisja błędnie zinterpretowała art. 35 rozporządzenia 809/2014. Komisja błędnie zinterpretowała sformułowanie „właściwy organ odpowiednio zwiększa odsetek beneficjentów, którzy zostaną poddani kontroli na miejscu w roku następnym” i na podstawie tej błędnej interpretacji wypracowała błędną praktykę. Rząd węgierski utrzymuje, że wyłączenie to opiera się na okoliczności, iż w swoich dokumentach roboczych Komisja uważa się za związaną interpretacją, która z jednej strony jest nieprawidłowa pod względem technicznym, a z drugiej strony jest niezgodna z wyżej wymienionymi przepisami rozporządzenia.

Przyjmując wspomniane dokumenty robocze, Komisja w praktyce pozbawiła państwa członkowskie uprawnienia do samodzielnego określenia liczby dodatkowych beneficjentów podlegających kontroli na miejscu, którą uznaje się za konieczną. Skarżące państwo podnosi, że sporne wyłączenie jest niezgodne z prawem, ponieważ wbrew przepisom rozporządzenia Komisja wyraźnie określa jedyny wzrost wskaźnika kontroli, jaki uzna za właściwy, stosując stałą metodę obliczeniową. Ponadto owo określenie jest technicznie nieuzasadnione, ponieważ Komisja nie uwzględnia różnic między kontrolami przeprowadzonymi przez państwa członkowskie a ich skutecznością.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2025/1147.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 227, s. 69).